

Soma

Veysel Arkan. 27 yaşındaydı. Evliydi. 3 yaşında bir oğlu ve 8 kardeşi vardı. 5 yıldır kömür madeninde çalışıyordu. Çalıştığı maden mezarı oldu. İş cinayetinde hayatını kaybetti.

Burası ateşin düştüğü yer. Herkesin ağdını kuşanıp geldiği, çığlıkların bilendiği ölüm ocağı. Veysel'in annesinin saatlerdir 'Yavrumu versenize' diye çığlık atığı yer. Bu fotoğraf o çığlığın fotoğrafıdır. Bir annenin, canından varetği evladının cansız bedenine haykırışının fotoğrafıdır.

Toprak damlı, iki odalı köy evinin avlusunda duruyor Veysel'in cenazesi. Mezarlığa gideceği öğle namazı saatini bekliyor. Annesinin sesi kendi ağıtında boğuluyor. Karısı her fırsatta kendini tekrar tabutun üzerine atıyor. Babası, kardeşleri, oğlu... Olacak şey değil Veysel'in bunca insanı böyle bırakıp gitmesi. Bu acı bu evden asla çıkmayacak. Bu acının vebali, ebediyen bu katliamın sorumlularının ümüğüne çökecek.

Epey zamandır bir ölüm ülkesi olduk. Yaşadığımız ülkeyi yöneten kurum, kendi vatandaşlarını öldürüyor. Öldürmekle övünüyor. Ölmelerinde bir sakınca olmadığını ilan ediyor. İtiraz eden terrorist, iş cinayetinde ölen şehit oluyor. Her şey organize suç şebekesinin tanımına uyuyor: Yolsuzluk, rüşvet ve rant amacıyla kurulmuş, lideri ve silahlı gücü bulunan hiyerarşik bir suç örgütü!

Veysel Arkan'ın ölümünü nasıl anlatabileceğimi düşünürken Uğur Kurt'un ölüm haberi geldi. Üzgünüm, bu gün buradan bir fotoğraf hikayesi çıkmaz.

Fatih Pınar

